

Warszawa, 5 kwietnia 2011 r.

Pani Ewa Kopacz
Minister Zdrowia
Ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

Szanowna Pani Minister,

Jako organizacje reprezentujące osoby chore na schorzenia przewlekłe chcielibyśmy przekazać swoje uwagi do przedstawionego przez Resort Zdrowia projektu ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym.

Nie jesteśmy przeciwni koncepcji wprowadzenia w Polsce dodatkowych ubezpieczeń zdrowotnych. Dostrzegamy pozytywne aspekty takiego rozwiązania zarówno dla pacjentów, jak i dla całego systemu ochrony zdrowia. Mamy jednak poważne zastrzeżenia do przedstawionego projektu:

Po pierwsze, projekt nie ustanawia żadnych ograniczeń dla firm ubezpieczeniowych w kształtowaniu warunków, na jakich będą sprzedawały swoje ubezpieczenia. W konsekwencji, liczna grupa pacjentów (szczególnie starszych) nie będzie wystarczająco chroniona wobec korporacji oferujących ubezpieczenia.

Po drugie, w projekcie proponuje się ulgę podatkową dla osób ubezpieczających się dodatkowo. Ubezpieczenia dodatkowe, z których i dzisiaj można korzystać, są całkowicie niedostępne dla osób poważnie i przewlekłe chorych. Firmy ubezpieczeniowe zarówno na świecie, jak i Polsce nie oferują takim osobom możliwości ubezpieczenia lub stosują bardzo wysokie stawki ubezpieczeniowe. W konsekwencji proponowanego rozwiązania pomoc publiczna, którą de facto jest ulga podatkowa, będzie trafiała do osób młodych, zdrowych i bogatych. Ci, którzy pomocy w ponoszeniu kosztów opieki zdrowotnej potrzebują najbardziej zostaną jej pozbawieni.

Po trzecie wreszcie, ustawa ta w naszym przekonaniu niesie poważne zagrożenie dla zasady solidaryzmu. W sposób niewystarczający wskazuje ona co będzie finansowane z publicznego systemu, a co z dodatkowego ubezpieczenia. Łatwo przewidzieć, że pacjenci nie dysponujący dodatkowym ubezpieczeniem będą dyskryminowani (na co wskazuje w swojej opinii dr Ryszard Piotrowski z Wydziału Prawa i Administracji UW).

Mamy wrażenie, że projekt został przygotowany w zbyt dużym pośpiechu, bez wystarczających analiz skutków jego wprowadzenia i szerokiej dyskusji środowiskowej. Czy warto tak się spieszyć przygotowując rozwiązanie, od którego zależy jakość funkcjonowania systemu ochrony zdrowia, a w konsekwencji zdrowie pacjentów?

Uważamy, że w zakresie propozycji zawartych w projekcie ustawy należałoby rozważyć:

- wprowadzenie raczej ulg podatkowych na zakup prywatnych świadczeń zdrowotnych, a nie jedynie ubezpieczeń,
- wprowadzenie ograniczeń dla ubezpieczycieli w dowolnym kształtowaniu warunków ubezpieczeń,
- wprowadzenie ubezpieczeń opartych o jasno zdefiniowany (a nie czysto deklaracyjny) koszyk świadczeń zdrowotnych, co umożliwiłoby rozgraniczenie tego co należy się w ramach ubezpieczenia powszechnego, a co dodatkowo.

Jesteśmy gotowi zaangażować się w pracę nad dobrym rozwiązaniem wprowadzającym dodatkowe ubezpieczenia zdrowotne, wykorzystując także nasze doświadczenia ze współpracy z partnerskimi organizacjami pacjentów w Europie.

Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania niosą zbyt wiele zagrożeń, aby wystarczające było jedynie przesłanie krytycznych uwag do niektórych zapisów. Dlatego też proponujemy podjęcie współpracy nad udoskonaleniem projektu ustawy oraz przeprowadzenie szerokich konsultacji społecznych. Ustawa może mieć poważny wpływ na system zdrowia publicznego, stąd pogłębiona refleksja wydaje się niezbędna.

Z poważaniem,

dr Małgorzata Mossakowska
Wiceprezes Zarządu Głównego
Towarzystwa „J-elita”